

Beste Rik, Beste Voorzitter,

Of eigenlijk Ere-Voorzitter. Want dat ben jij zeker. Ere-Voorzitter van Badmintonclub Shuttles Opwijk.

In 1980 heb je samen met een groep vrienden badmintonclub Shuttles Opwijk opgericht.

Vandaag, 40 jaar later, bestaat de club nog steeds dankzij de solide basis die jij hebt gelegd.

Maar beter nog dan "oprichter" en "voorzitter" past het woord "bezieler" bij jou, want dat was je al die jaren, de drijvende kracht achter Shuttles Opwijk. Wie aan Shuttles Opwijk dacht, die dacht aan jou. Je gaf de badmintonsport een volwaardige plaats in de Opwijkse sporthal tot vreugd van jong en oud. Ook vandaag nog.

De jeugdspelertjes van toen die jij nog opgeleid hebt, zijn nu kranige veertigers (nog efkes).

De uren geduld die jij met ons gehad hebt zijn niet te tellen. Je motiveerde ons, je reed met ons naar toernooien of naar sportkampen. We hebben hard getraind, veel gezweet en gelachen. Goed spelen was belangrijk, maar er plezier in hebben nog zo veel meer! Daar heb jij zeker voor gezorgd.

Jij gaf ons de vrijheid om randactiviteiten te organiseren zoals onze badmintonfuif, ledenweekend, avonturendag en ledenfeest met BBQ, waar jij stevast achter het vuur stond. We konden altijd rekenen op je helpende hand. Dat weten de andere verenigingen waarin jij je engageerde en je talrijke vrienden maar al te goed.

De sporthal was je tweede thuis.

Op maandag trainde je de volwassenen, op woensdag was het een zoektocht naar jonge talentjes en ook op donderdag en vrijdag konden we je terugvinden in de sporthal. Met u was de o zo belangrijke opvang van de spelers verzekerd.

Vergeeten we natuurlijk ook niet al die dagen dat je op zondag de deuren van de sporthal moest komen openen voor de competitiespelers.

Weer en wind maakten niet uit. Rik, jij was er. Op jou konden we rekenen.

Ook het jeugdtoernooi dat je samen met Jan organiseerde had heel veel succes. Naast de clubs uit het omliggende kwamen jonge spelers van Herne, Kessel-Lo, Anderlecht, Dilbeek en de Brabantse selectie afgezakt naar Opwijk om zich te meten met elkaar.

En plots wilt de jeugd ook nog een jeugdcompetitie opstarten.

Maar ja, min 18-jarigen mogen nog geen auto rijden. Op wie kon er gerekend worden om met de jonge gasten naar de competitiewedstrijden op verplaatsing te rijden? Op jou natuurlijk.

Je sportieve genen heb je doorgegeven aan je zonen. Dankzij je inzet werden zij de eerste geklasseerde spelers van onze club.

Zelfs nadat je, na meer dan 30 jaar, de fakkel had overgedragen kwam je geregeld de competitiespelers zondagavond aanmoedigen. Soms kneep je er maandagavond even tussenuit en kwam je vlug naar de sporthal om de sfeer nog eens op te snuiven van jouw badmintonclub. Ook dan gaf je de beginners snel nog wat tips, zo typerend voor jou. Maar zo geapprecieerd.

Al de tijd die jij aan ons en de club geschonken hebt, was enkel mogelijk door de ruimte die Agnes u gaf. Niet voor niets zeggen ze dat achter een groot man een sterke vrouw staat.

Dit alles is nu verleden tijd. Je laat ons een mooie erfenis na, maar we beseffen dat je de lat hoog hebt gelegd voor je opvolgers.

We zullen je missen oprichter, ere-voorzitter, trainer, inspirator en vooral vriend!
Je zal voor altijd in ons sportief hart blijven.

Namens het bestuur en de spelers van Shuttles Opwijk.